

MEMORANDUM

Van:

DIE

Datum: 15 april 1969

Aan:

T via DGES en S

nr. 379

Onderwerp: Nota overheidsopdrachten voor uitvoering van werken

Op 16 april a.s. zal de Coördinatie Commissie de nota betreffende overheidsopdrachten voor uitvoering van werken in de EEG bespreken. Deze aantekening moge dienen tot het uiteenzetten van de belangrijkste relevante problemen die erin zijn behandeld.

De Commissie heeft voorstellen voor twee richtlijnen gedaan resp. betreffende de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten op het gebied van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken en betreffende de coördinatie van de nationale procedures voor het plaatsen van dergelijke overheidsopdrachten. De openstaande punten hebben betrekking op de laatstgenoemde ontwerp-richtlijn:

- 1) Voor wat betreft het vraagstuk van de concessies kan het in de nota verdedigde standpunt worden overgenomen. Ik wijs U erop dat het begrip "concessie" inhoudt, dat de overheid ingeval er geen middelen zijn om een noodzakelijk geacht werk van algemeen belang voorshands uit te voeren aan een stichting of een groep aannemers de uitvoering overdraagt met het recht de revenuën gedurende een bepaalde periode zelf te innen. In Nederland kan bij wijze van voorbeeld gewezen worden op de bouw en de exploitatie van de Oosterscheldebrug.
- 2) Ten aanzien van het specifiek Nederlandse gebruik in de Nederlandse (woning)bouwsector om bouwteams van opdrachtgever, architect en aannemer te vormen voor de uitwerking en uitvoering van bouwplannen moet worden opgemerkt dat de overige Lid-Staten niets voelen voor een uitzonderingsregeling die deze praktijk mogelijk maakt. De bezwaren van de EEG-partners tegen het omzeilen van de internationale concurrentie lijken wel begrijpelijk. In deze opzet wordt de uitvoering van de door het team voorbereide plannen immers steeds aan de erin deelnemende aannemer(s) gegund. Indien men nu werkelijk ernst wil maken met het creëren van internationale concurrentie op dit gebied kan de Nederlandse praktijk moeilijk gehandhaafd worden. Te verwachten is echter, dat zowel door het Ministerie van Binnenlandse Zaken als dat van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening krachtig wordt vastgehouden aan het opnemen van de mogelijkheid voor bouwteams in de richtlijn.
- 3) Het voor dit Ministerie meest belangrijke probleem betreft de instelling van een Comité inzake overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (zie Bijlage). De taak van dit Comité is het geven van advies over:
- de uitvoering van de richtlijnen in de praktijk en eventuele wijzigingen die erin nodig blijken te zijn;
 - het bestuderen van klachten die aannemers via hun nationale vertegenwoordiger in het Comité indienen terzake van

-discriminatie-

MEMORANDUM

Van:

Datum: 15 april 1969

Aan:

nr. 379

Onderwerp:

-2-

discriminatie die zij, in strijd met de bepalingen van de richtlijnen, hebben ondervonden.

De vraag is in Brussel gezeten of dit Comité in het kader van de Commissie of de Raad moet worden ingesteld. Alleen Frankrijk wenst het Comité onder de Raad te brengen, aangezien de voornaamste taak zal bestaan in de coördinatie en permanente confrontatie van de standpunten der nationale overheidsinstanties in tegenwoordigheid van de Commissie. Deze heeft o.g.v. het Verdrag al zonder meer de plicht de juiste toepassing van de richtlijnen te controleren en kan hiertoe de medewerking van nationale deskundigen inroepen. De Commissie en de andere Lid-Statens wezen erop, dat soortgelijke Comité's op andere gebieden onder de Commissie waren gesteld.

In Nederland bestaat bepaald bezwaar tegen de Franse visie. Het plaatsen van het Comité onder de Raad kan ertoe leiden, dat de facto niets terecht komt van een behoorlijke bestudering van klachten van aannemers tegen het land, dat op een bepaald moment het voorzitterschap van de Raad (en het Comité) bekleedt. Bovendien bestaat de vrees dat de Commissie, indien het Comité bij de Raad komt, zelf een omvangrijke controledienst gaat instellen. Het is dan ook aan te bevelen, met klem vast te houden aan het tot dusver ingenomen standpunt (Comité bij Commissie) en het voorstel terzake op pagina 9 van de nota af te wijzen.

Tenslotte kan worden opgemerkt, dat instelling van dit Comité aanvankelijk in de richtlijnen zelf was geregeld. Alleen Nederland bleek met de Commissie een voorstander van deze opzet. De overige Lid-Statens prefereren een apart besluit van de Raad. Hiermee kan worden ingestemd op voorwaarde dat het Comité tegelijk met de richtlijnen in werking treedt. De voorgestelde term "besluit ad hoc" van de Raad is in het EEG-jargon onbekend en moet dus worden gewijzigd.

Teskter

J

*6 laatste zin van
punt 3*